



בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אל"ם ארז פורת - שופט

בעניין :

ר/XXX סג"ם ש' ג' – המערער (ע"י ב"כ, רס"ן מירב הרשקוביץ-יצחקי; סגן מאיה שגיא)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, רס"ן אורן ליבר; סרן קרן נחמן; סרן ויקטוריה חואס)

ערעור על החלטה של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי זרוע היבשה שניתנה בתיק ז"י (מעצרים) 21/16 (אל"ם נועה זומר – הנשיאה) ביום 13.4.2016. הערעור נדחה.

ה ח ל ט ה

1. המערער משיג על החלטת הערכאה קמא, בה הורתה על מעצרו הממשי עד יום 18.4.2016. המערער נעצר ביום 13.4.2016 בגין חשדות לביצוע מעשה מגונה בכוח, נסיון אינוס ומעשים מגונים. החשד הוא, כי בתאריך 17.3.2016 המערער הוזמן לביתה של חיילת מיחידתו, שם שהו שלוש חיילות נוספו המשרתות בצוותא ביחידתו. אין חולק כי המערער והחיילות שתו שתייה אלכוהולית. לטענת החיילות, המערער תקף אחת מהן תוך שימוש בכוח וניסה לאנסה. נטען, כי בחיילת אחרת ביצע מעשה מגונה בכוח וחיילת שלישית תקף באלימות בשל סירובה לקירבה פיזית עימו.

המערער טוען, כי כל שארע בארוע המתואר היה בהסכמת החיילות ומשעה שמי מהן הביעה את התנגדותה להמשך מעשיו, חדל מהם לאלתר. נטען, כי לכל היותר ניתן לייחס לו חשד לביצוע מעשה מגונה, עבירה שאינה מצדיקה את הותרתו במעצר ממשי. בתמיכה לגרסת המערער צוין, כי המתלוננת פירסמה ברשת חברתית תמונות שלה עם המערער מאותו האירוע, שלצידן ציינה כי היה זה סוף שבוע מוצלח מבחינתה, וכי גם אם הצילום נעשה לפני הארועים הנטענים, הפרסום עצמו נעשה לאחריו, ויש בכך ללמד על כי לא ארע כל ארוע חריג, כטענתה. כן צוין כי המתלוננות התלוננו בשיהוי והמערער נעצר רק מקץ חלוף זמן, ולפיכך ניכר כי אף רשויות

החקירה לא סברו שנשקפת ממנו מסוכנות של ממש. עוד נטען, כי שלוש המתלוננות חברו יחד לקנוניה כדי לטפול אשמת שווא למערער ולפיקד אף לא הסכימו לעימות עימו במסגרת החקירה, הגם שהוא נתן הסכמתו להשתתף בעימות עימן.

2. בית הדין קמא קבע, כי עדויות המתלוננות תומכות זו בזו, וכי קיימות ראיות נוספות המחזקות את גרסתן. נפסק, כי הארועים המיוחסים מקימים עילת מעצר שעניינה מסוכנות, וכי אף צורכי החקירה שהוצגו מצדיקים את המשך מעצרו של המערער.

3. אחר שמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים ועיון בתיק החקירה החלטתי לדחות את הערעור. חומר הראיות קושר את המערער לחשדות כפי שיוחסו בבקשת המעצר, לרבות נסיון אינוס של אחת החיילות. בחומר הראיות מצויים תימוכין לגרסת המתלוננות, שהינן חיצוניים לגרסתן שלהן. על-פני הדברים, אין כל מניע נראה לטפילת אשמה כנגד המערער על-ידי המתלוננות. סוגיית פרסום התמונות על-ידי אחת המתלוננות ראויה לבחינה, ואכן, בדעת הרשות החוקרת להידרש לנסיבות הפרסום ולמשמעותו.

4. בנסיבות העניין ובשים לב לשלב ההתחלתי בו מצויה החקירה, וטיבם של צעדי החקירה המתבקשים, שוכנעתי כי שחרור המערער לחלופת מעצר עלול לשבש את החקירה. טיבם של החשדות, כאמור, אף מקים את עילת המסוכנות לשלום הציבור, בשים לב לאלימות הממשית, שנטען כי אפיינה את מעשי המערער.

5. בחומר החקירה מצויים הסברים לשיהוי הנטען בהגשת התלונה, ולעיתוי מעצרו של המערער. לא מצאתי כי יש בדברים, נוכח השתלשלות הארועים המתוארת בתיק, כדי להטות את הכף לעבר שחרור המערער.

6. בית הדין קמא ראה לקצר את מישכו של המעצר שהתבקש על-ידי התביעה. החלטתו זו מאוזנת והולמת את צורכי החקירה המרובים שהוצגו. אשר על כן החלטתי לדחות את הערעור. החלטת בית הדין קמא לעניין מעצרו של המערער תעמוד אפוא, בעינה.

ניתנה והודעה היום, ו' בניסן התשע"ו, 14 באפריל 2016, בפומבי ובמעמד הצדדים.

ארז פורת, אל"ם

שופט בית הדין הצבאי

ל ע ר ע ו ר י ם

חתימת המגיה: _____ העתק נאמן למקור

סגן קורל מכני

קצינת בית הדין תאריך: _____